

Repertorium nr. 09/2434

KOPIE

ARBEIDSRECHTBANK TURNHOUT

DERDE KAMER

Vonnis uitgesproken op donderdag 04 juni 2009

In zake :

De heer [REDACTED], geboren te [REDACTED]
zonder beroep, wonende te [REDACTED]

Eiser, vertegenwoordigd door Mr. S. Hooyberghs, advocaat te 2300 Turnhout,
Kasteelstraat 6.

tegen :

DE FEDERALE OVERHEIDSDIENST SOCIALE ZEKERHEID, Directie-generaal
Personen met een handicap, met zetel te 1000 Brussel, Kruidtuinlaan 50.

Verweerster, vertegenwoordigd door Mr. Corthout loco Mr. Devos, advocaat te 2440
Geel, Diestseweg 155.

1. De rechtspleging

Gezien de stukken, gevoegd in het dossier van de rechtspleging, waaronder :

- het inleidend verzoekschrift door eisende partij op 22.02.2008 neergelegd ter griffie van deze Rechtbank, gericht tegen de administratieve beslissing van verwerende partij dd. 21.11.2007 waarbij het recht op de tegemoetkoming wordt afgewezen met ingang van 01.05.2007 omdat hij niet voldoet aan de voorwaarden inzake nationaliteit;
- de dagstellingen door de griffier aan partijen gezonden om te verschijnen ter zitting van donderdag 07 mei 2009;
- de schriftelijke conclusies genomen door partijen;
- de processen-verbaal van de terechtzittingen.

Partijen worden gehoord in hun middelen ter terechtzitting van donderdag 07 mei 2009.

Gelet op de wet van 27 februari 1987, betreffende de tegemoetkoming aan gehandicapten.

Gelet op het K.B. van 6 juli 1987, tot uitvoering van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkoming aan gehandicapten.

~~Gelet op het K.B. van 30 juli 1987, tot vaststelling van de categorieën en van de~~
~~aanpak voor de evaluatie van de graad van zelfredzaamheid met het oog op het~~
onderzoek naar het recht op integratietegemoetkoming.

Gelet op het K.B. van 14 november 2003 tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundigen aangewezen door de arbeidsgerechten in het kader van medische deskundige onderzoeken inzake de geschillen betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, de gezinsbijslag voor werknemers en zelfstandigen, de werkloosheidsverzekering en de regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

2. De feiten

1) Eiser stelt dat hij van Tsjetsjeense afkomst is en met zijn gezin in 2003 vluchtte naar België. Hij heeft de Russische nationaliteit.

De asielaanvraag werd geweigerd bij beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 11.01.2005.

Het beroep tegen die beslissing werd afgewezen wegens laattijdigheid bij beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen d.d. 05.09.2005.

Bij beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken (via zijn attaché) d.d. 19.03.2007 werd hij gemachtigd tot een verblijf van één jaar en werd hij ingeschreven in het vreemdelingenregister.

De beslissing bevat de vermelding dat het om een tijdelijk verblijf gaat, doch ook de mogelijkheid voor een verlenging indien (volgens modaliteiten) vóór de vervaldatum van de verblijfsvergunning eiser of bepaalde andere gezinsleden een arbeids- of beroepskaart voorleggen, tevens een recent medisch attest voorleggen, alsmede een geldig internationaal erkend en door hun nationale overheden afgeleverd reisdocument/paspoort voorleggen.

De verlening van de verblijfsvergunning kan worden afgeleid uit stuk M7 van het administratief dossier, een copie van het "bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister", waaruit een tijdelijk verblijf geldig tot 01.04.2008 blijkt.

2) De aanvraag voor de tegemoetkoming dateert van 25.04.2007 en de bestreden beslissing dateert van 21.11.2007.

3. Bespreking

Door artikel 4 §1 van de wet van 27 februari 1987 wordt bepaald dat de tegemoetkomingen enkel kunnen worden toegekend aan wie zijn werkelijke verblijfplaats in België heeft en die bovendien de Belgische nationaliteit heeft, ofwel onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, ofwel Marokkaan, Algerijn of Tunesiër is onder bepaalde voorwaarden, ofwel staatloos is onder bepaalde voorwaarden, ofwel vluchteling is zoals bedoeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ofwel anderszins indien men tot 21 jaar de verhoging van de kinderbijslag genoten heeft.

Er is geen betwisting dat eiser niet de status van vluchteling verwierf.

Eiser stelt dat de weigering op grond van het feit dat hij niet de Belgische nationaliteit heeft in strijd is met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel (artikel 10 en 11 van de grondwet), en in strijd is met artikel 14 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (het EVRM, nl. Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden), en artikel 1 van het aanvullend protocol d.d. 20 maart 1952 bij het EVRM, en artikel 1 van het Protocol 12 van 4 november 2000.

Door het Grondwettelijk Hof werd in haar arrest d.d.12 december 2007 als volgt geoordeeld:

"Artikel 4 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 191 ervan, met artikel 14 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij dat Verdrag, in zoverre het de vreemdeling die ingevolge een machtiging om zich in het Koninkrijk te vestigen in het bevolkingsregister is ingeschreven, uitsluit van het voordeel van de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989, op de openbare terechtzitting van 12 december 2007."

Verweerster wijst er op dat eiser niet in het bevolkingsregister ingeschreven is, maar in het vreemdelingenregister, wat een belangrijk verschil zou uitmaken, omdat het wijst op een minder sterke band met België.

Eenmaal echter de nationaliteitsvereiste ook in het opzicht van het E.V.R.M. en aanvullende protocols als discriminerend wordt geweerd in bepaalde soorten gevallen, kan niet verder worden besloten dat het onderscheid tussen een inschrijving in het bevolkingsregister dan wel in het vreemdelingenregister, of een tijdelijk dan wel een onbeperkt verblijf, een onderscheid zou uitmaken dat redelijk en proportioneel is, of gesteund op een zeer zwaarwichtige reden.

Door het arrest van het Europees Hof van de Rechten van de Mens inzake Koua Poirrez t. Frankrijk van 30 september 2003 werd immers geoordeeld dat een onderscheid in behandeling op basis van nationaliteit slechts aanvaard zou kunnen worden indien daarvoor zeer doorslaggevende redenen kunnen worden gegeven.

Het Hof van Cassatie verwoordde dat principe eveneens in haar arrest van 8 december 2008:

"Het arrest, dat vermeldt dat "de [Verdragsluitende] Staten het recht hebben bepaalde uitkeringen alleen toe te kennen aan personen die voldoende banden met het betrokken land kunnen aantonen, op voorwaarde dat dit niet indruist tegen het fundamentele recht van de van die uitkeringen uitgesloten personen om een leven te leiden dat aan de menselijke waardigheid beantwoordt, dat dit deze personen de rechten niet ontnemt die zij door hun socialezekerheidsbijdragen verkregen hebben en dat het geen uitkeringen betreft die, zoals de verzekering geneeskundige

verzorging, essentieel zijn voor de maatschappelijke bescherming van de verblijfhouders", beslist vervolgens, om de redenen die het middel herhaalt, dat de vreemdeling, die wegens zijn nationale afkomst geen aanspraak kan maken op tegemoetkomingen aan gehandicapten, een gelijk bedrag aan andere uitkeringen kan verkrijgen, en dat de verdeling van de lasten van die verschillende uitkeringen tussen de verschillende overheden een budgettaire beleidskeuze inhoudt waarover de rechters zich niet mogen uitspreken.

Het arrest, dat op die gronden de aangevoerde schending van artikel 14 van het Verdrag verwerpt, zonder een zeer sterke overweging op te geven die het uitsluitend op de nationale afkomst gegronde onderscheid in behandeling kan verantwoorden, schendt derhalve voormeld artikel 14."

Zich aansluitend bij de principes zoals geformuleerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Hof van Cassatie, komt de rechtbank verder tot het oordeel dat voor het onderscheid dat gemaakt wordt tussen Belgen en niet-Belgen of tussen niet-Belgen ingeschreven in het bevolkingsregister en niet-Belgen ingeschreven in het vreemdelingenregister, geen zeer sterke overweging wordt opgegeven.

Zo is het hebben van een band met België niet uitgesloten indien een vreemdeling is ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Uit de uitspraak inzake Koua Poirrez t. Frankrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, blijkt dat zij het onder het begrip "nationale afkomst" tevens de nationaliteit in de betekenis van staatsburgerschap (onderdaan zijn van een bepaalde staat) verstaat. Op te merken valt inderdaad dat de term "Belg" in artikel 4 van de wet van 27 februari 1987 naar het staatsburgerschap zonder meer verwijst, strikt genomen dus zonder enige connotatie met betrekking tot afkomst.

Eiser heeft als gehandicapte met buitenlandse nationaliteit die wettig in België verblijft derhalve aanspraak op tegemoetkomingen voor gehandicapten voor zover aan de andere toekenningsvereisten dan deze bepaald in artikel 4 van de wet is voldaan.

Enkel een voorwaarde van vast verblijf kan immers worden vereist in het wettelijk stelsel van onbelastbare sociale uitkeringen, beschouwd als een vermogensrecht in de zin van artikel I van het Protocol nr. I van 20 maart 1952, en niet een voorwaarde van nationaliteit, dit door de toepassing van artikel 14 E.V.R.M., dat een discriminatie op basis van nationale afkomst verbiedt

De vordering is derhalve gegrond.

Gelet op het mondeling advies van de heer J. GIELEN, arbeidsauditeur, uitgebracht ter zitting van donderdag 07 mei 2009, waarna geen repliek volgde.

Gelet op de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 betreffende het taalgebruik in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN, DE ARBEIDSRECHTBANK

Recht doende op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben;

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond als volgt:

Vernietigt de bestreden beslissing d.d. 21 november 2007;

Zegt voor recht dat verwerende partij gehouden is opnieuw een beslissing te treffen met ingang 1 mei 2007 er van uitgaande dat eisende partij aan de toekenningsvoorwaarden van artikel 4 § 1 van de wet van 27 februari 1987 voldeed.

Verwijst verwerende partij tot de kosten van het geding.

Vereffent de kosten aan de zijde van eisende partij op honderd en negen euro tweeëndertig cent rechtsplegingsvergoeding.

Aan de zijde van verwerende partij worden de kosten niet vereffend daar geen kostenopgave werd ingediend.

Aldus gewezen door

E. COOREMAN rechter, voorzitter van de Kamer;

J. NEESKENS rechter in sociale zaken als zelfstandige;

J. BOLLEN rechter in sociale zaken als werknemer;

bijgestaan door I. HAGEN, griffier;

en uitgesproken door voormelde voorzitter van de derde kamer van de arbeidsrechtbank te Turnhout in openbare terechtzitting van donderdag VIER JUNI TWEEDEUIZEND EN NEGEN in aanwezigheid van de griffier.

Overeenkomstig artikel 782bis Ger. W. kan een vonnis uitgesproken worden door de Voorzitter van de kamer die het heeft gewezen, zelfs in afwezigheid van de andere rechters.

J. BOLLEN

J. NEESKENS

I. HAGEN

E. COOREMAN

10/10